tuleviku-väljavaateid eesti rahvale. Riigivanem korduvais sõnavõttudes rõhutas selle probleemi elulist tähtsust. Konkreetsete sammudeni aga ei jõutud, välja arvatud see, et kõrgendati palgalistel laste-abiraha. Suurejooneliselt algatati kodukaunistamise hoogtöö, millest aga on ses teoses kõneldud mujal. Et anda alust ja perspektiivi meie rahvakunsti viljelemisele, otsustati välja anda umbes 500-leheküljeline teos meie rahvariideist, selles umbes 250 lk. reproduktsioone rahvariideist, teine teos meie rahvatantsust ja selle saatemuusikast. Selle tööga tahetakse valmis jõuda 1938. aastaks, et rakendada töö tulemusi Vabariigi 20. aastapäeva suurpidustustel. Kultuuripoliitikas püüti teostada nn. elulähedduse nõuet. Elulähedus oli meil seni kirjanduslikuks lööksõnaks, nüüd tahetakse ses vaimus suunata kogu meie haridust, rõhutades enam tehnilist kultuuri ja tublit kutseoskust elulistel tööaladel. Eriti edukas oli 1936. a. nimede eestistamine. Kui 1935. a. lõpuks eestistatud nimede hulk tõusis 35 000-le, siis 1936. a. lõpuks 100 000-le! Ometi on see alles ¼ kõigist võõrapärastest nimedest, mida oli 382 000. Kõige edukam on olnud nimede eestistamine (90—100%) järgmistes valdades: Aaspere, Järvakandi, Lümmada, Kihnu, Laatre, Aidu, Vana-Põltsamaa, Võisiku, Ahja, Kasepää, Meeksi, Kaarepere, Sooru, Mäe Kulje, Järvesuu. Linnades ja muudes valdades on see % väiksem.

Hümnitaoliste ja pidulaulude võistlusele, mille tähtpäevaks oli 20. apr. 1936, saabus 400 viisi, millest mõned auhinnati, kuid uueks hümniks sobivat nende seas ei olnud.

Suur rahvuslik üksmeel ja vaimustus, mis avaldus aasta algul rahvahääletuse puhul, andis aasta lõpu poole maad enam erinevaile arvamustele nii poliitilistes ja majanduslikes kui ka kultuurilistes küsimus-

Eesti kroonika 1936, lk. 129